

Kopie

Afgeleverd aan: mr. VAN INNIS Thierry
art. 792 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

3024

Repertoriumnummer 2026/ 363
Datum van uitspraak 13 januari 2026
Rolnummer 2018/AR/957

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Registreerbaar

Niet registreerbaar

Eindarrest

Jean Cassegrain SAS
t.
Vadigran NV

Uniemodel
Auteursrecht

Hof van beroep Brussel

Arrest

Kamer 8,
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van

JEAN CASSEGRAIN sas, vennootschap naar Frans recht, met zetel te Rue St. Florentin 12, 75001 PARIJS (FRANKRIJK),

appellante,

advocaat: mr. Thierry VAN INNIS, advocaat te 1081 KOEKELBERG, De Neckstraat 22, bus 38,

ter zitting aanwezig: mr. Thierry VAN INNIS;

tegen

VADIGRAN NV, ON 0431.312.379, met zetel te 1750 LENNIK, Alfred Algoetstraat 36,

geïntimeerde,

advocaat: mr. Jurgen GOYVAERTS, advocaat te 3000 LEUVEN, Arnould Nobelstraat 34, bus 101,

ter zitting aanwezig: mr. Sarah VAN DEN BRANDE loco mr. Jurgen GOYVAERTS.

Het hoger beroep is gericht tegen een vonnis dat werd uitgesproken door de toenmalige Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel op 26 februari 2018.

Er wordt geen akte van betekening van dit vonnis voorgelegd.

Het verzoekschrift tot hoger beroep werd tijdig neergelegd ter griffie op 1 juni 2018. De akte is regelmatig naar de vorm.

De raadslieden van partijen hebben gepleit in openbare terechtzitting.

I. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

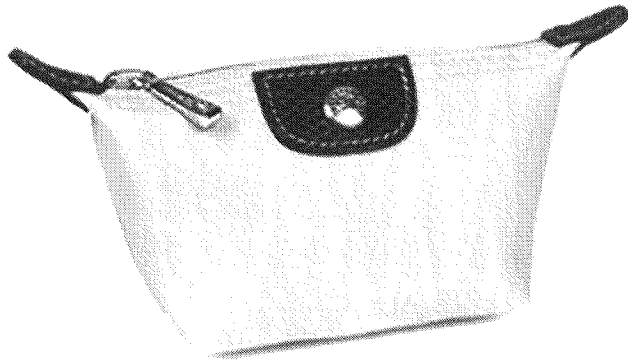
1. Jean Cassegrain sas, hierna 'Cassegrain' is een internationaal actieve onderneming gespecialiseerd in de productie en distributie van luxueuze tassen en accessoires.

Vadigran NV is een Belgische groothandel in voeding en toebehoren voor huisdieren, opgericht in 1955. Zij verkoopt enkel aan kleinhandelaars.

2. Sedert 1994 verdeelt Cassegrain onder het merk 'Longchamp' een reeks tassen, gekend als de 'Les Pliages' collectie, die aanvankelijk enkel bestond uit de tassen 'Small' met referentie 1622 (in de afbeelding hieronder rechts afgebeeld onder nummer 4), 'Medium' met referentie 1323 (in de afbeelding hieronder rechts afgebeeld als nummer 3), 'Large' met referentie 1624, 'Xtra large' met referentie 1625, 'Shopping' met referentie 2723 en 'Sac à dos' (rugzak) met referentie 2723. De meest succesvolle tas uit deze reeks, het model 'Medium', wordt eveneens aangeduid als 'Le Pliage'.

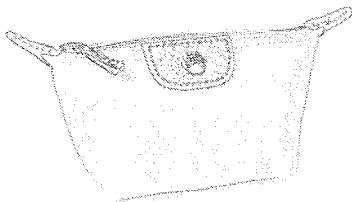
Cassegrain beschikt sedert 26 mei 2003 over een inschrijving op het Gemeenschapsmodel (thans Uniemodel) nr. 000033626-0002 (stuk 1 Cassegrain), onder Locarno classificatie 03-01, voor beurzen (in het Frans: *'porte-monnaie'*), grafisch voorgesteld als volgt.

Deze inschrijving werd vijfjaarlijks vernieuwd.

Cassegrain verwerkte dit model in een tasje (portemonnee), dat zij vanaf de lentecollectie 2003 verhandelt onder het merk *'Longchamp'*. Deze portemonnee maakt eveneens deel uit van de *'Les Pliages'* collectie en is gekend onder de referentie 3693. Het is verkrijgbaar in verschillende kleuren, waaronder rood, bruin en donkerblauw.

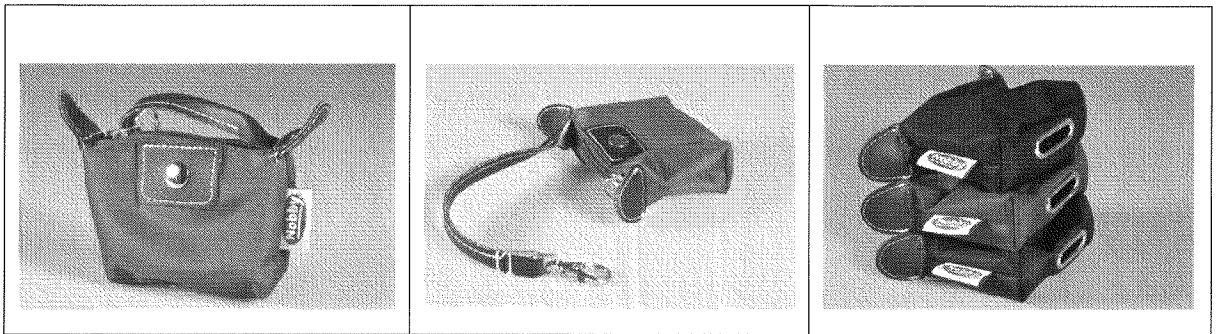
Cassegrain beroept zich in rechte op haar modelrechten, en op auteursrechten op het hierna afgebeelde model, dat voornamelijk bestaat uit de contouren van het tasje.

3. Sinds 2013 bood Vadigran onderstaande hondenpoepzakhouders van het merk Nobby aan.

Deze hondenpoepzakhouders zijn kleine tasjes waarin een rol plastic wegwerpzakjes kan worden opgeborgen, voorzien van een opening onderaan voor afscheuring en een riem met clip om aan een hondenlijn of riem te bevestigen.

Uit het verslag van de deskundige van het beslag inzake namaak blijkt dat er vijf specifieke bestelcodes overeenkomen met de aankoop van de van namaak verdachte goederen, nl. 67340, 67341, 67342 en 67343, in de kleuren lichtblauw, marineblauw, rood en bruin, met formaten 14 x 3,8 x 9 cm, hierna afgebeeld in de rode, donkerblauwe en bruine versie.

Daarnaast is ook het oranjekleurige type 67354 geleverd, dat volgens de facturen afwijkende maten heeft (9 x 7 x 4 cm), maar volgens de afbeeldingen in het verslag van de deskundige even groot is als de anderskleurige hondenpoepzakhouders, en volgens de afbeelding in conclusies van Cassegrain ook enigszins afwijkt wat de plaats van aansluiting van de bevestigingsriem betreft.

4. Op 14 maart 2016 verzocht Cassegrain de voorzitter van de toenmalige Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel bij eenzijdig verzoekschrift om zowel beschrijvende maatregelen als beslagmaatregelen toe te kennen, enkel gesteund op haar ingeschreven Gemeenschapsmodel.

Bij beschikking van 15 maart 2016 kende de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel de gevraagde beschrijvende maatregelen toe en stelde hij de heer Bram Dejan aan als deskundige. De beslagmaatregelen werden afgewezen.

Cassegrain stelde op 18 maart 2016 hoger beroep in tegen deze beschikking. Het hof van beroep Brussel kende de gevraagde beslagmaatregelen toe bij arrest van 19 april 2016, en

beval de consignatie van een borgsom van 5.000 euro. Dit arrest werd betekend aan Vadigran op 13 mei 2016.

5. Het beschrijvend beslag vond plaats op 31 mei (te Lennik) en 2 juni (te Ath) 2016.

Bij brief van 2 juni 2016 verzocht Vadigran bij monde van haar raadslieden Cassegrain om geen verdere kosten te maken, lopende de termijn van derdenverzet. Bij brief van 28 juni 2016 (30 juni 2016 volgens de inventaris van Vadigran) betwistte Vadigran zowel de geldigheid van het model als de inbreuk. Zij deelde de identiteit van haar leverancier mee, evenals de aankoop- en verkoopcijfers. Zij deelde mee de verkoop te hebben gestaakt vanaf de betekening van het arrest en verzocht om intrekking minstens schorsing van het beslag inzake namaak dat zij disproportioneel achtte, mede gelet op de beperkte omzet die zij had gerealiseerd.

De deskundige legde op 29 juli 2016 zijn verslag neer.

6. Cassegrain dagvaardde Vadigran op 24 augustus 2016 voor de toenmalige Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel.

II. BESTREDEN VONNIS EN VOORWERP VAN HET HOGER BEROEP

7. Cassegrain verzocht de eerste rechter het volgende:

- *“de vordering van Longchamp ontvankelijk en gegrond te verklaren;*
- *Vadigran te verbieden voortbrengsels te koop aan te bieden, te verhandelen of anderszins te gebruiken waarin het Gemeenschapsmodel 000033626-0002 van Longchamp is verwerkt, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per voortbrengsel dat het in strijd met dit bevel zou gebruiken;*
- *Vadigran te bevelen de inbreuken op zijn auteursrecht op het ter bescherming ingeroepen model, meer bepaald door het aanbod en de verdeling van voortbrengsels waarin het aangevochten model is belichaamd, te staken onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per voortbrengsel dat het in strijd met dit bevel zou aanbieden of verdelen;*
- *Vadigran te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 132.540 euro aan Longchamp, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten ;*

- *Vadigran te bevelen de 2466 inbreukmakende voortbrengsels die bij Vadigran in stock waren bij de betekening van het voornoemd arrest van 19 april 2016 van het hof van beroep Brussel, op zijn kosten door een daartoe gemachtigde persoon binnen de dertig dagen na betekening van het vonnis te doen vernietigen, in het bijzijn van een door Vadigran aangezochte gerechtsdeurwaarder die een proces-verbaal zal opstellen, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per dag vertraging;*
 - *Vadigran te bevelen het vonnis te publiceren in het weekendmagazine van de kranten De Standaard en De Morgen, op initiatief van Longchamp, doch op kosten van Vadigran, de kosten zijnde invorderbaar bij vertoon van de desbetreffende facturen van de betrokken uitgevers;*
 - *De tegenvorderingen van Vadigran ongegrond te verklaren;*
 - *Te beslissen tot de vrijgave van de borgsom van 5.000 euro die Longchamp conform het arrest van het hof van beroep Brussel van 19 april 2016 in consignatie heeft gegeven ter griffie van de Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel;*
 - *Vadigran te veroordelen tot alle kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding en de kosten van het beslag inzake namaak, voorlopig begroot op 12.605,50 euro.”*
8. De vorderingen van Vadigran voor de eerste rechter strekten ertoe:

“In hoofdorde:

Vadigran vordert in hoofdorde dat uw rechtbank:

- *de vorderingen van Cassegrain afwijst als niet ontvankelijk en/of niet gegrond;*
- *op tegenvordering het Gemeenschapsmodel dat is geregistreerd onder het nummer 33626-0002 op naam van Cassegrain nietig verklaart en de doorhaling ervan beveelt en bijgevolg de door Cassegrain gevorderde maatregelen wegens inbreuken hierop afwijst.*
- *zegt voor recht dat er geen sprake is van een inbreuk door Vadigran op het Gemeenschapsmodel dat is geregistreerd onder het nummer 33626-0002 op naam van Cassegrain of op de door Cassegrain ingeroepen auteursrechten op dat model en bijgevolg de door Cassegrain gevorderde maatregelen wegens inbreuken hierop af te wijzen.*
- *de tegenvordering tot schadevergoeding van Vadigran gegrond verklaart en bijgevolg Cassegrain veroordeelt tot betaling van een schadevergoeding voor de hierdoor door Vadigran opgelopen schade, provisioneel begroot op 5.000 euro en daarvoor voor recht zegt dat de borgsom van 5.000 euro die Cassegrain in consignatie heeft gegeven*

ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 19 april 2016 aan Vadigran wordt vrijgegeven.

- *de vordering van Cassegrain ongegrond verklaart tot de vrijgave aan haar van de borgsom van 5.000 euro die zij in consignatie heeft gegeven ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 19 april 2016.*
- *Cassegrain veroordeelt tot het betalen van alle kosten van het geding, met inbegrip van de dagvaardingskosten, de kosten van het beslag inzake namaak en de rechtsplegingsvergoeding, in toepassing van het K.B. van 26 oktober 2007, geraamd op 6.000 euro, wat resulteert in een totaalbedrag van 12.605,50 euro.*
- *de mogelijkheden van borgstelling en kantonnement uitsluit voor wat betreft de door Vadigran ingestelde vorderingen.*

In ondergeschikte orde:

Vadigran vordert in ondergeschikte orde dat uw rechtbank de volgende door Cassegrain gevorderde maatregelen afwijst als niet gegrond:

- *de vordering tot staking wegens vaagheid. Minstens moet het stakingsbevel duidelijk worden geformuleerd;*
- *de vordering tot vernietiging van de beweerde inbreukmakende goederen bij gebrek aan proportionaliteit en/of nut;*
- *de vordering tot schadevergoeding bij gebrek aan bewijs. Minstens moet de gevorderde schadevergoeding van 132.540 euro worden herleid naar maximaal het bedrag van de door Vadigran gemaakte nettowinst met de litigieuze hondenpoepzakhouders, met name 879,93 euro;*
- *de publicatiemaatregel wegens gebrek aan nut en door buitensporigheid. Minstens moet deze maatregel worden beperkt tot de eenmalige publicatie van een samenvatting van het vonnis in één krant.*

Vadigran vordert in ondergeschikte orde dat uw rechtbank de volgende door Cassegrain gevorderde maatregelen afwijst als niet gegrond, minstens deze herleidt naar:

- *voor wat betreft de dwangsommen die zijn gekoppeld aan het stakingsbevel, 500 euro per inbreuk op een duidelijk geformuleerd stakingsbevel,*
- *voor wat betreft de dwangsommen die zijn gekoppeld aan het vernietigingsbevel, 500 euro per dag dat hieraan geen gevolg wordt gegeven,*
- *waarbij een totaal bedrag van 5.000 euro niet kan worden overschreden door het totale bedrag van de opgelopen dwangsommen voor wat betreft het stakings- en vernietigingsbevel samen.*

Verder vordert Vadigran in ondergeschikte orde dat uw rechtbank:

- *de tegenvordering tot schadevergoeding van Vadigran gegrond verklaart en bijgevolg Cassegrain veroordeelt tot een schadevergoeding voor de hierdoor door Vadigran opgelopen schade, provisioneel begroot op 5.000 euro en daarvoor voor recht zegt dat de borgsom van 5.000 euro die Cassegrain in consignatie heeft gegeven ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 19 april 2016 aan Vadigran wordt vrijgegeven.*
- *de vordering van Cassegrain ongegrond verklaart tot de vrijgave aan haar van de borgsom van 5.000 euro die zij in consignatie heeft gegeven ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 19 april 2016.*
- *Cassegrain veroordeelt tot de kosten van het geding met inbegrip van de kosten van het beslag inzake namaak, minstens de erelonen van de deskundige ten belope van 5.470,35 euro, en de rechtsplegingsvergoeding begroot op het basisbedrag van 6.000 euro, wat resulteert in een totaalbedrag van 12.605,50 euro.*
- *de mogelijkheden van borgstelling en kantonnement uitsluit voor wat betreft de door Vadigran ingestelde vorderingen.*

In ieder geval :

Vadigran vordert in ieder geval dat uw rechtbank:

- *de tegenvordering tot schadevergoeding van Vadigran gegrond verklaart en bijgevolg Cassegrain veroordeelt tot een schadevergoeding voor de hierdoor door Vadigran opgelopen schade, provisioneel begroot op 5.000 euro en daarvoor voor recht zegt dat de borgsom van 5.000 euro die Cassegrain in consignatie heeft gegeven ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 19 april 2016 aan Vadigran wordt vrijgegeven.*
- *de vordering van Cassegrain ongegrond verklaart tot de vrijgave aan haar van de borgsom van 5.000 euro die zij in consignatie heeft gegeven ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 19 april 2016.*
- *Cassegrain veroordeelt tot de kosten van het geding met inbegrip van de kosten van het beslag inzake namaak, minstens de erelonen van de deskundige ten belope van 5.470,35 euro, en de rechtsplegingsvergoeding begroot op het basisbedrag van 6.000 euro, wat resulteert in een totaalbedrag van 12.605,50 euro.*
- *de mogelijkheden van borgstelling en kantonnement uitsluit voor wat betreft de door Vadigran ingestelde vorderingen."*

9. Bij vonnis van 26 februari 2018 oordeelde de toenmalige Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel als volgt:

“Rechtsprekende op tegenspraak en in eerste aanleg,

Stelt vast dat deze rechtbank exclusief bevoegd is.

Verklaart de vorderingen op hoofdeis voor zover gesteund op de beweerde auteursrechten van de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas onontvankelijk.

Verklaart de vordering op hoofdeis voor zover gesteund op de Gemeenschapsmodelrechten van de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas ontvankelijk doch wijst ze af als ongegrond.

Verklaart de vordering op tegeneis ontvankelijk en deels gegrond:

Veroordeelt de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas tot betaling aan de N.V. Vadigran van het bedrag van 5.000 euro ten titel van schadevergoeding verschuldigd in toepassing van artikel 1369bis/3 § 2 Ger.W.

Beveelt vrijgave van de borgsom van 5.000 euro door de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas in consignatie gegeven ingevolge het arrest van het Hof van Beroep te Brussel dd. 19.04.16.

Wijst het meergevorderde af als ongegrond. Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Legt de kosten met betrekking tot het beslag inzake namaak met inbegrip van het ereloon van de deskundige ten laste van de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas.

Bij toepassing van artikel 1017 Ger.W. wordt de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas verwezen in te staan voor de kosten van het geding in hoofde van de N.V. Vadigran begroot op 6.000 euro rechtsplegingsvergoeding.”

10. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 1 juni 2018 tekende Jean Cassegrain hoger beroep aan tegen bovenstaand vonnis.

De vordering van Jean Cassegrain SAS strekt er volgens laatste syntheseconclusies toe:

“Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Het aangevochten vonnis te vernietigen, uitgenomen in zijn oordeel dat de modelrechtelijke vordering van Longchamp ontvankelijk is, enerzijds, en dat de tegenvordering tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmodel ongegrond is, anderzijds;

En bijgevolg;

- Vadigran te verbieden voortbrengsels te koop aan te bieden, te verhandelen of anderszins te gebruiken waarin het Gemeenschapsmodel 000033626-0002 van Longchamp is verwerkt, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per voortbrengsel dat het in strijd met dit bevel zou gebruiken;*
- Vadigran te bevelen de inbreuken op zijn auteursrecht op het ter bescherming ingeroepen model, meer bepaald door het aanbod in België en de verdeling van voortbrengsels waarin het aangevochten model is verwerkt, te staken onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per voortbrengsel dat het in strijd met dit bevel zou aanbieden of verdelen;*
- Vadigran te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 132.540 euro aan Longchamp, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten;*
- Vadigran te bevelen de 2466 inbreukmakende voortbrengsels die bij Vadigran in stock waren bij de betekening van het voornoemd arrest van 19 april 2016 van het hof van beroep Brussel, op zijn kosten door een daartoe gemachtigde persoon binnen de dertig dagen na betekening van het vonnis te doen vernietigen, in het bijzijn van een door Vadigran aangezochte gerechtsdeurwaarder die een proces-verbaal zal opstellen, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per dag vertraging;*
- Vadigran te bevelen het arrest te publiceren in het weekendmagazine van de kranten De Standaard en De Morgen, op initiatief van Longchamp, doch op kosten van Vadigran, de kosten zijnde invorderbaar bij vertoon van de desbetreffende facturen van de betrokken uitgevers;*

- *Te beslissen tot de vrijgave van de borgsom van 5.000 euro die Longchamp conform het arrest van het hof van beroep Brussel van 19 april 2016 in consignatie heeft gegeven ter griffie van de Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel;*
- *Vadigran te veroordelen tot alle kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding en de kosten van het beslag inzake namaak, voorlopig begroot op 18.605,50 euro."*

11. Vadigran verzoekt het volgende:

"Betreffende het hoofdberoep:

In hoofdorde:

Het hoger beroep van Cassegrain af te wijzen als niet ontvankelijk en/of niet gegrond; bijgevolg het bestreden vonnis te bevestigen in zover het de vorderingen van Cassegrain niet ontvankelijk en/of niet gegrond verklaart en deze van Vadigran ontvankelijk en gegrond verklaart.

In ondergeschikte orde: de volgende door Cassegrain gevorderde maatregelen af te wijzen als niet gegrond:

- *de vordering tot staking, en dit wegens vaagheid. Minstens moet het stakingsbevel duidelijk worden geformuleerd;*
- *de vordering tot vernietiging van de beweerde inbreukmakende goederen bij gebrek aan proportionaliteit en/of nut;*
- *de vordering tot schadevergoeding bij gebrek aan bewijs. Minstens moet de gevorderde schadevergoeding van 132.540 euro worden herleid naar maximaal het bedrag van de door Vadigran gemaakte nettowinst met de litigieuze hondenpoepzakhouders, met name 879,93 euro;*
- *de publicatiemaatregel wegens gebrek aan nut en door buitensporigheid. Minstens moet deze maatregel worden beperkt tot de eenmalige publicatie van een samenvatting van het vonnis in één krant;*
- *de dwangsommen die zijn gekoppeld aan het stakingsbevel respectievelijk vernietigingsbevel. Minstens moeten deze worden herleid naar 500 euro per inbreuk op een duidelijk geformuleerd stakingsbevel respectievelijk per dag dat er geen gevolg wordt gegeven aan het vernietigingsbevel, waarbij een totaal bedrag van 5.000 euro niet kan worden overschreden door het totale bedrag van de opgelopen dwangsommen voor wat betreft het stakings- en vernietigingsbevel samen.*

Betreffende het incidenteel beroep:

Het bestreden vonnis te hervormen in zoverre het de tegenvorderingen van Vadigran afwees als niet gegrond;

Opnieuw rechtdoende, om de modelrechtelijke vordering van Cassegrain af te wijzen als niet ontvankelijk en/of niet gegrond en het Gemeenschapsmodel, dat is geregistreerd onder het nummer 33626-0002 op naam van Cassegrain, nietig te verklaren en de doorhaling ervan bevelen.

Voor het overige: Cassegrain te veroordelen tot betaling van alle kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding voor beide aanleggen begroot op 6.000 euro per aanleg, de dagvaardingskosten: 448,49 euro, de kosten van het beslag inzake namaak: 6.157,01 euro.”

III. BEOORDELING

A. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

12. Vadigran betwist de ontvankelijkheid van het hoger beroep van Cassegrain, zonder enig middel van onontvankelijkheid aan te voeren. De ontvankelijkheid van het incidenteel beroep wordt niet betwist.

Bij gebreke aan enig ambtshalve aan te voeren middel van onontvankelijkheid besluit het hof tot de ontvankelijkheid van het principaal en het incidenteel beroep.

B. GEGRONDHEID VAN HET PRINCIPAAL EN HET INCIDENTEEL BEROEP

B.1. Internationale bevoegdheid

13. Appellante en oorspronkelijke eiseres Cassegrain is een Franse vennootschap. Zij beroept zich onder meer op haar geregistreerde Uniemodel.

De Belgische rechter dient zijn internationale bevoegdheid ambtshalve te onderzoeken.

Krachtens artikel 81, a) GMV (nu UMV) hebben de rechtbanken voor het Uniemodel uitsluitende bevoegdheid ter zake van alle rechtsvorderingen betreffende inbreuk.

Overeenkomstig artikel 82, 1 GMV (nu UMV) worden de procedures aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de gedaagde zijn woonplaats heeft.

Vadigran is een Belgische vennootschap met maatschappelijke zetel in België.

De rechtbanken van koophandel te Brussel, thans ondernemingsrechtbanken van Brussel, en het hof van beroep te Brussel zijn de in België aangeduide '*rechtbanken voor het Uniemodel*' (artikel 80, 1 GMV en UMV).

De Belgische rechtbanken zijn tevens internationaal bevoegd om kennis te nemen van beweerde inbreuken op de auteursrechten van Cassegrain door Vadigran, bij toepassing van artikel 4 van de Brussel I bis Verordening, gelet op de woonplaats van Vadigran in België.

De eerste rechter was in eerste aanleg bevoegd, en het hof van beroep Brussel is in hoger beroep dan ook bevoegd om kennis te nemen van de vordering van Cassegrain gesteund op een beweerde inbreuk op het Uniemodel waarvan zij titularis is.

B.2. Modelrecht

B.2.1. Voorafgaand: Uniemodellenverordening

14. Cassegrain verwijt Vadigran een inbreuk op haar rechten op het Gemeenschapsmodel 33626-0002.

Partijen beroepen zich in conclusies op de bepalingen van de Gemeenschapsverordening 6/2002. Deze Verordening werd gewijzigd door Verordening EU (2024/2822) met ingang van 1 mei 2025. Deze wijziging heeft onder meer een terminologische wijziging tot gevolg (van Gemeenschapsmodel naar Uniemodel). Hierna wordt verwezen naar de Verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad betreffende de Uniemodellen (UMV), en naar het Uniemodel van Cassegrain.

De door partijen ingeroepen bepalingen ondergingen echter geen wijzigingen die een invloed hebben op de betwisting tussen partijen.

B.2.2 Tegenvordering tot nietigverklaring van het Uniemodel

15. Krachtens artikel 85, lid 1 GMV (nu artikel 85, lid 1 UMV) moet de rechtbank bij een inbreukprocedure uitgaan van de rechtsgeldigheid van het ingeschreven Uniemodel. De rechtsgeldigheid kan enkel worden aangevochten bij wege van een reconventionele vordering tot nietigverklaring.

Wanneer in een procedure voor een rechtbank voor het Uniemodel een reconventionele vordering tot nietigverklaring van het Uniemodel wordt ingesteld (a) verklaart de rechtbank voor het Uniemodel het Uniemodel nietig, indien blijkt dat één van de in artikel 25 genoemde gronden een beletsel vormt voor de instandhouding van het Uniemodel; (b) en wijst de rechtbank voor het Uniemodel de reconventionele vordering af, indien blijkt dat geen van de in artikel 25 genoemde gronden een beletsel vormt voor de instandhouding van het Uniemodel (artikel 86 GMV, nu 86 UMV).

Vadigran stelt een tegenvordering in tot nietigverklaring van het Uniemodel van Cassegrain op grond van artikel 25 lid 1, a) en b) GMV en artikel 8.1 GMV, die ongewijzigd zijn gebleven, meer bepaald wegens gebrek aan nieuwheid en eigen karakter, en omdat de uiterlijke kenmerken van het voortbrengsel uitsluitend door de technische functie zouden worden bepaald.

Alvorens over het al dan niet bestaan van een inbreuk kan worden geoordeeld, dient te worden geoordeeld over de gegrondheid van de tegenvordering tot nietigverklaring van het Uniemodel.

- ***Niet technisch bepaald***

16. Vadigran voert aan dat het Uniemodel 33626-0002 nietig is, doordat het wordt bepaald door kenmerken die standaard of technisch zijn bepaald voor een geldbeugel, zoals de grootte, de versteviging aan de uiteinden, afsluiting met een rits en een naamsvermelding, en deze elementen inherent aanwezig zijn in het model 33626-0002.

Artikel 8.1. GMV (nu UMV) sluit uit dat uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel op grond van het Uniemodellenrecht worden beschermd, wanneer andere overwegingen dan de noodzaak dat het voortbrengsel zijn technische functie vervult, met name overwegingen met betrekking tot het visuele aspect van het voortbrengsel, geen rol hebben gespeeld bij de keuze van die kenmerken, ook al zijn er andere modellen waarmee dezelfde functie kan worden

vervuld. Bijgevolg moet worden nagegaan of de technische functie de enige factor is die bepalend was voor die kenmerken, en in dit verband is het niet doorslaggevend of er alternatieve modellen zijn. Bij deze beoordeling dient de rechter rekening te houden met alle relevante omstandigheden van het specifieke geval waaruit blijkt waarom is gekozen voor bepaalde uiterlijke kenmerken van het betrokken voortbrengsel, gegevens met betrekking tot het gebruik van dat voortbrengsel, of de vraag of er alternatieve modellen zijn waarmee dezelfde technische functie kan worden vervuld, mits die omstandigheden, gegevens of alternatieven worden onderbouwd door betrouwbaar bewijs (HvJ 8 maart 2018, C-395/16, Doceram GmbH t. CeramTec GmbH, punten 31 en 32, 36 en 37).

Het model 33626-0002 wordt gekenmerkt door een trapeziumvorm (waarbij de bovenzijde aanzienlijk breder is dan de onderzijde), een in verhouding tot het geheel relatief grote en opvallende (half ellipsvormige) flap net onder de ritsluiting, een relatief grote contrasterende ronde knop en lipvormige uitsteeksels in het verlengde van de bovenste lijn. Zowel op de flap als de lipvormige uitsteeksels werden stiksels in contrasterende kleur aangebracht. De rits bevat een verhoudingsgewijs grote langwerpige ritsopener.

Vadigran maakt niet aannemelijk dat de flap en knop met contrasterende stiksels en de lipvormige uitsteeksels enige technische functie vervullen in het betrokken model.

Zij toont evenmin aan dat de overige kenmerken uitsluitend door de technische functie zijn bepaald.

Er is geen reden tot nietigverklaring van het Uniemodel op grond van artikel 8.1 UMV, aangezien de kenmerken van het model niet of niet uitsluitend technisch zijn bepaald.

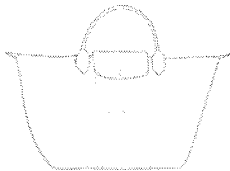
- ***Nieuwheid***

17. Krachtens artikel 4.1. GMV (nu 4.1 UMV) wordt een model als Uniemodel beschermd voor zover het nieuw is en een eigen karakter heeft.

Artikel 5, b) UMV (voorheen identiek 5, b) GMV) bepaalt dat een ingeschreven model als nieuw wordt beschouwd, indien geen identiek model voor het publiek beschikbaar is gesteld vóór de datum van indiening van de aanvraag om inschrijving van het model waarvoor bescherming wordt gevraagd, of, wanneer aanspraak op voorrang wordt gemaakt, vóór de datum van voorrang.

Er is slechts sprake van een identiek model wanneer een model uiterlijk volledig identiek is, of wanneer de kenmerken ervan slechts in onbelangrijke details verschillen (artikel 5.2 UMV, voorheen identiek in artikel 5.2 GMV). Onbelangrijke details zijn details die niet onmiddellijk waarneembaar zullen zijn en waardoor er dus geen verschillen, zelfs geen geringe, tussen die modellen zullen ontstaan. A contrario dient voor de beoordeling van de nieuwheid van een model te worden onderzocht of er tussen de conflicterende modellen verschillen bestaan die niet onbelangrijk zijn, ook al zijn deze gering (Gerecht EU 6 juni 2013, Kastenholz/BHIM – Qwatchme (Horlogewijzerplaten), T-68/11, EU:T:2013:298, punt 37; Gerecht EU 13 mei 2015, Group Nivelles t. BHIM, (doucheafvoergoot), T-15/13, punt 41, ECLI:EU:T:2015:281).

18. Vadigran voert aan dat het model 33626-0002 niet nieuw is, rekening houdend met de andere tassen van de 'Les Pliages' collectie, gecommmercialiseerd sedert 1993, waaronder het model 1623 (hieronder afgebeeld), en de 'small' (zie randnummer 2), die ook als geldbeugel kan worden gebruikt.

Het door Cassegrain ingeroepen model 33626-0002 verschilt van zowel het model 1623, als de andere modellen van de 'Les Pliages' collectie uit 1993 door de afwezigheid van hengsels met twee afgeronde speerpunten en door het feit dat de flap aan de voorkant niet over de ritssluiting hangt, wat wel het geval is bij het model 1623 en het model 'small'.

Daarenboven verschillen de proporties van het model 33626-0002 met deze van de overige modellen van de originele 'Les Pliages' collectie door de verschillen in de onderlinge verhoudingen van de flap, de daarop aangebrachte knop en lipvormige uitsteeksels en de ritsopener, die in verhouding tot het geheel een stuk groter en opvallender zijn.

Het gaat om opvallende verschillen. Het model 33626-0002 is nieuw.

- **Eigen karakter**

19. Krachtens artikel 6, b) UMV (voorheen identiek 6, b) GMV) wordt een ingeschreven model geacht een eigen karakter te hebben, indien de algemene indruk die het bij de

geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld, vóór de datum van indiening van de aanvraag om inschrijving of, wanneer aanspraak op voorrang wordt gemaakt, vóór de datum van voorrang.

Teneinde de algemene indruk te beoordelen wordt uitgegaan van het totaalbeeld van de te vergelijken modellen. De vergelijking dient op synthetische wijze te gebeuren en niet op een analytische wijze.

De GMV (en UMV) bevat geen definitie van het begrip 'geïnformeerde gebruiker' vanuit wiens oogpunt het eigen karakter moet worden beoordeeld. Dit begrip dient evenwel te worden opgevat als een tussencategorie tussen de – op het gebied van het merkenrecht gehanteerde – gemiddelde consument, van wie geen enkele specifieke kennis wordt verwacht en die de strijdige merken in de regel niet rechtstreeks vergelijkt, en de vakman met grondige technische deskundigheid. Het begrip 'geïnformeerde gebruiker' kan derhalve aldus worden opgevat dat het betrekking heeft op een gebruiker die niet slechts gemiddeld, maar in hoge mate aandachtig is, hetzij door zijn persoonlijke ervaring, hetzij door zijn uitgebreide kennis van de betrokken sector (HvJ EU 20 oktober 2011, C-281/10 P, ECLI:EU:C:2011:679, PepsiCo Inc. v Grupo Promer en BHIM, punt 53).

Wat het aandachtsniveau van de geïnformeerde gebruiker betreft, is deze weliswaar niet de redelijk geïnformeerde, omzichtige en oplettende gemiddelde consument die een model gewoonlijk als een geheel waarneemt en niet op de verschillende details ervan let (zie, naar analogie, HvJ EU 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C 342/97 P, Jurispr. blz. I 3819, nrs. 25 en 26), maar evenmin de vakman die in detail de minieme verschillen die mogelijkterwijs tussen de conflicterende modellen bestaan, kan onderscheiden. Het bijvoeglijke naamwoord 'geïnformeerde' suggereert dan ook dat de gebruiker, zonder een ontwerper of een technisch deskundige te zijn, de in de betrokken sector bestaande verschillende modellen kent, een zekere kennis bezit met betrekking tot de elementen die deze modellen over het algemeen bevatten, en door zijn belangstelling voor de betrokken voortbrengselen blijk geeft van een vrij hoog aandachtsniveau bij gebruik ervan (HvJ EU 20 oktober 2011, C-281/10 P, reeds geciteerd, nr. 59; HVJ 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions en EUIPO t. Groupe Nivelles, C-361/15 P.).

Bij de beoordeling van het eigen karakter wordt rekening gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het Model (artikel 6.2 GMV en UMV). De mate van vrijheid van de ontwerper bij een model wordt onder meer bepaald door beperkingen als gevolg van het feit dat de technische functie van het voortbrengsel of een onderdeel daarvan

bepaalde kenmerken oplegt, of door de wettelijke voorschriften die voor het voortbrengsel gelden. Deze beperkingen leiden tot een normalisatie van bepaalde kenmerken die aldus gemeenschappelijk worden voor alle op het betrokken voortbrengsel toegepaste modellen (zie onder meer Gerecht EU, 13 juni 2019, *Visi/one GmbH t. EUIPO en EasyFix GmbH*, T-74/18, punt 74; Gerecht EU, 8 maart 2010, *Grupo Promer Mon Graphic/BHIM-PepsiCo*, T-9/07, punt 67; Gerecht EU 9 september 2011, *Kwang Yang Motor/BHIM-Honda Giken Kogyo*, T-10/08, punt 32).

Hoe groter de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model, hoe geringer derhalve de kans dat kleine verschillen tussen de vergeleken modellen volstaan om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken. Omgekeerd, hoe kleiner de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model, hoe groter de kans dat de kleine verschillen tussen de vergeleken modellen volstaan om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken. Aldus versterkt een grote mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model de conclusie dat vergeleken modellen die geen belangrijke verschillen vertonen, bij de geïnformeerde gebruiker eenzelfde algemene indruk wekken (Gerecht EU, 13 juni 2019, *Visi/one GmbH t. UIPO en EasyFix GmbH*, T-74/18, punt 76; Gerecht EU 13 november 2012, *Antrax It/BHIM-THC*, T-83/11 en T-84/11, punt 45; Gerecht EU 9 september 2011, *Kwang Yang Motor/BHIM-Honda Giken Kogyo*, 'Verbrandingsmotor', T-10/08, punt 33).

20. De voortbrengselen waarin het model moet worden verwerkt of waarop het moet worden toegepast behoren tot de sector van de portemonnees, of bij uitbreiding de sector van de tassen. Dit blijkt zowel uit de opgave in de aanvraag voor de inschrijving van het model als het model zelf.

De geïnformeerde gebruiker is in casu de gebruiker van portemonnees of tassen, die de in de betrokken sector bestaande verschillende modellen kent, een zekere kennis bezit met betrekking tot de elementen die deze modellen over het algemeen bevatten, en door zijn belangstelling voor de betrokken voortbrengselen blijkt geeft van een vrij hoog aandachtsniveau bij gebruik ervan.

De stelling dat de geïnformeerde gebruiker moet worden beperkt tot de geïnformeerde gebruiker van luxe geldbeugels en luxe tassen, die belang hecht aan een luxueuze uitstraling en uit is op een statussymbool, kan niet worden bijgetreden. Een dergelijke beperking kan niet worden afgeleid uit de modelinschrijving. Het thans ingeroepen model wordt overigens door Cassegrain gebruikt in portemonnees die werden verkocht aan een prijs van 27 euro.

De vrijheid van de ontwerper van tassen en portemonnees is groot.

Vadigran voert aan dat bepaalde kenmerken van het betrokken model slechts een uiting zijn van een bepaalde trend of stijl, zoals de Britse of hockey stijl. Zij geeft echter niet aan over welke elementen het gaat, of waaruit deze Britse of hockey stijl zou bestaan.

Een algemene tendens inzake vormgeving kan bovendien niet worden beschouwd als een factor die de vrijheid van de ontwerper beperkt, aangezien juist die vrijheid de ontwerper in staat stelt nieuwe vormen en nieuwe tendensen te ontdekken of vernieuwend te zijn in het kader van een bestaande tendens (Gerecht EU 13 november 2012, Antrax It/BHIM-THC, T-83/11 en T-84/11, punt 95; Gerecht EU 13 juni 2019, Visione GmbH t. EUIPO en EasyFix GmbH, T-74/18, punt 75). Modetrends beperken dan ook de vrijheid van de ontwerper niet. Kenmerken van een model die voortvloeien uit modetrends zijn niet op zichzelf van minder belang voor de algemene indruk die dit model bij de geïnformeerde gebruiker wekt.

21. Vadigran geeft aan dat er binnen de *'Les Pliages'* collectie verschillende tassen en beurzen beschikbaar zijn, die zich van elkaar onderscheiden door de grootte, kleur en handvaten. Alle varianten uit deze collectie kenmerken zich volgens Vadigran door de opvouwbaarheid, de trapeziumvorm, lederen uiteinden aan de rits, een lederen flap aan de voorkant met metalen bol en zichtbaar stiksel.

Vadigran stelt ten onrechte dat het model 33626-0002 opvouwbaar is, daar waar dit niet blijkt uit het model zoals geregistreerd, noch uit de voortbrengsels waarin dit model werd verwerkt.

Er bestaan bovendien grote onderlinge verschillen in het uiterlijk van de verschillende tassen binnen de *'Les Pliages'* collectie.

Artikel 6 UMV moet aldus worden uitgelegd dat een model slechts kan worden geacht een eigen karakter te hebben indien de algemene indruk die dat model bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij diezelfde gebruiker wordt gewekt, niet door een combinatie van afzonderlijke kenmerken van meerdere oudere modellen, maar door een of meer individueel beschouwde oudere modellen (HvJ EU, 19 juni 2014, C-345/13, Karen Millen Fashion v Dunnes Stores (Limerick) Ltd.; HvJ 28 oktober 2021, Ferrari, C-123/20, punt 46).

De algemene indruk van het model 33626-0002 moet worden vergeleken met individuele modellen uit de ‘*Les Pliages*’ collectie.

Uit de afbeeldingen in haar conclusie blijkt dat Vadigran voornamelijk verwijst naar het model 1623, verwerkt in de tas medium (*‘Le Pliage’*).

Het model 33626-0002 verschilt onder meer van elk van de individuele modellen uit de ‘*Les Pliages*’ reeks uit 1993 door de afwezigheid van uitgesproken hengsels met twee afgeronde speerpunten en door het feit dat de flap aan de voorkant niet over de ritssluiting hangt, maar zich volledig aan de voorkant en onder de ritssluiting situeert.

Voor geen enkele van deze kenmerken wordt op enige wijze aannemelijk gemaakt dat het om kenmerken gaat die uitsluitend technisch zijn bepaald. Deze verschillen zijn voldoende opvallend om een andere algemene indruk te creëren in hoofde van de geïnformeerde gebruiker als hierboven gedefinieerd, ook rekening gehouden met de vrijheid van de ontwerper.

22. Het tegendeel kan niet worden afgeleid uit de door Vadigran aangehaalde verwijzing op de website van Cassegrain ten tijde van het neerleggen van de conclusies door partijen in hoger beroep, in het bijzonder op de pagina gewijd aan de portemonnee waarin het model werd verwerkt, naar “*het model van Longchamp*”. Hieruit volgt slechts dat deze tas deel uitmaakt van de ‘*Les Pliages*’ collectie, waartoe ook de ‘*Le Pliage*’ tas, omschreven als een “*cultmodel*” behoort. In deze tekst wordt onder meer benadrukt dat de ‘*Les Pliages*’ lijn “*verschillende vormen en groottes*” telt, en “*de vederlichte Le Pliage is op te vouwen tot pocketformaat*”, een omschrijving die klaarblijkelijk niet van toepassing is op het model 33626-0002 (en de portemonnee waarin dit model is verwerkt) dat niet opvouwbaar is.

23. Ook de door Vadigran aangehaalde verwijzing naar de weigering van de registratie van de afbeelding van de contouren van het model 1623 als vormmerk (Ger.EU 21 oktober 2008, T-73/06, Cassegrain/BHIM), doet geen afbreuk aan wat hoger wordt overwogen.

Bij arrest van 21 oktober 2008 verwierp het Gerecht van de Europese Unie het beroep tegen de beslissing van het BHIM om de registratie van deze contouren als figuratief merk voor klasse 18 (tassen) te weigeren, bij gebreke aan intrinsiek onderscheidend vermogen.

Het Gerecht overwoog onder meer dat de perceptie door de gemiddelde consument in het geval van een driedimensionaal merk bestaande in de verschijningsvorm van de waar zelf, niet noodzakelijk dezelfde is als bij een woord- of beeldmerk dat bestaat in een van het uiterlijk van de erdoor aangeduide waar onafhankelijk teken. De gemiddelde consument is immers niet gewend om de herkomst van de waar bij gebreke van enig grafisch of tekstueel element af te leiden uit de vorm ervan, en in het geval van een dergelijk driedimensionaal merk zou het dus moeilijker kunnen zijn om het onderscheidend vermogen vast te stellen dan in geval van een woord- of beeldmerk (HvJ 4 oktober 2007, C-144/06, Henkel, punt 36; HvJ 22 juni 2006, Storck, C-24/05, punt 25). Alleen een merk dat *op significante wijze afwijkt van de norm* of van wat in de betrokken sector gangbaar is, en derhalve de wezenlijke functie van herkomstaanduiding vervult, heeft dus (intrinsiek) onderscheidend vermogen (HvJ 7 oktober 2004, Mag Instrument, C-136/02, punt 31 en HvJ 22 juni 2006, Storck, C-24/05, punt 26).

Het begrip “onderscheidend vermogen” in het merkenrecht moet echter worden onderscheiden van het begrip “eigen karakter” in het modellenrecht.

Een ingeschreven Uniemodel is geldig indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die eerder voor het publiek beschikbaar zijn gesteld. Aan deze voorwaarde is voldaan.

Daarenboven verschilt het merk waarvan de inschrijving werd geweigerd, van het thans ingeroepen model.

- **Besluit**

24. De tegenvordering tot nietigverklaring van het model 33626-0002 is ongegrond. Het hoger beroep tegen het bestreden vonnis is op dit punt ongegrond.

B.2.3. Inbreuk

25. Een ingeschreven Uniemodel verleent aan de houder ervan het uitsluitend recht om het te gebruiken en om derden aan wie hij hiertoe geen toestemming heeft gegeven, te beletten het te gebruiken (artikel 19.1. UMV en voorheen 19.1 GMV). Uit hoofde van deze bepaling is onder meer verboden het in de handel brengen van een voortbrengsel waarin het model is verwerkt of waarop het model wordt toegepast, het invoeren van een dergelijk

voortbrengsel en het voor deze doeleinden in voorraad hebben van een dergelijk voortbrengsel (artikel 19.2 a, b en c UMV).

Overeenkomstig artikel 10 UMV (voorheen identiek in artikel 10 GMV) omvat de door een Uniemodel verleende bescherming elk model dat bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt. Bij het beoordelen van de draagwijdte van de bescherming wordt rekening gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

26. Uit zowel artikel 36, lid 6, als artikel 19, lid 1 GMV (ook UMV) volgt dat een ingeschreven model aan de houder ervan het uitsluitende recht verleent om voor alle types van voortbrengselen – en niet alleen voor het voortbrengsel dat in de inschrijvingsaanvraag is opgegeven – het betrokken model te gebruiken. Artikel 36, lid 6, bepaalt immers dat de informatie die krachtens met name lid 2 van dit artikel wordt verstrekt, niet van invloed is op de draagwijdte van de bescherming van het model als zodanig. Bijgevolg kan die informatie, namelijk de opgave van de voortbrengselen waarin het model zal worden verwerkt of waarop het zal worden toegepast, niet leiden tot een beperking van de bescherming van dat model zoals deze inzonderheid in artikel 10 van verordening nr. 6/2002 is vastgesteld (HvJ C-361/15 en C-405/15 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions en EUIPO t. Groupe Nivelles, r.o. 93-95).

De bescherming van het model kan bijgevolg niet worden beperkt tot de sector van de portemonnees.

Cassegrain kan zich verzetten tegen een inbreukmakend gebruik van haar model voor hondenpoepzakhouders, voor zover deze laatste bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekken dan haar ingeschreven model.

27. Cassegrain voert aan dat de hondenpoepzakhouders geen andere algemene indruk wekken dan het model 33626-0002, aangezien zij beide de indruk wekken van een klein tasje met een vierhoekige basisstructuur, met twee puntige hoeken aan de bovenkant, een kenmerk dat wordt versterkt door de lipvormige uitsteeksels in het verlengde van de bovenste lijn, een licht afgeronde flap aangebracht net onder de ritssluiting, centraal op de flap een grote contrasterende ronde knop en parallel met de rand van de flap en de lipvormige uitsteeksels een contrasterend stiksel.

Vadigran wijst echter op de vele opvallende verschillen tussen het ingeschreven model en de door haar gecommmercialiseerde hondenpoepzakhouders.

Terecht voert Cassegrain aan dat bij het bepalen van de algemene indruk geen rekening kan worden gehouden met de merknaam "*Longchamp*" op de knop en ritsopener van het ingeschreven model. Deze zijn, voor zover zij al leesbaar zouden zijn in de grafische weergave van de inschrijving, niet van aard om de algemene indruk die de geïnformeerde gebruiker van het model heeft te beïnvloeden (zie ook in die zin Ger.EU 10 november 2021, T-443/20, Sanford LP t. EUIPO, '*Etiketten*', punten 81 en 82).

De onderzijde van het model wordt niet zichtbaar weergegeven in de inschrijving en maakt geen deel uit van de beschermingsomvang van het model. De verschillen in het uiterlijk van de onderzijde van de door Cassegrain gecommmercialiseerde voortbrengselen waarin het model wordt gebruikt (gesloten) en de hondenpoepzakhouders (met opening) worden niet in aanmerking genomen.

Vadigran voert echter onder meer terecht aan dat de hondenpoepzakhouders en het ingeschreven model de volgende verschillen vertonen:

- het model is opvallend trapeziumvormig, daar waar de hondenpoepzakhouders rechthoekig zijn van vorm;
- het model heeft geen handvaten of draagriemen, daar waar de hondenpoepzakhouders een handvat met kliksysteem bevatten;
- de klep van het model heeft de vorm van een halve ellips, daar waar de klep van de hondenpoepzakhouders vierkant is met afgeronde hoeken; deze klep is proportioneel groter dan bij het ingeroepen model.

Deze verschillen zijn opvallend en de hondenpoepzakhouders wekken globaal gezien een andere algemene indruk bij de geïnformeerde gebruiker, ook wanneer rekening wordt gehouden met de vrijheid van de ontwerper. De door Cassegrain aangehaalde gelijkenissen wegen niet op tegen de verschillende algemene indruk die door het model en de hondenpoepzakhouders wordt gewekt.

De oranje hondenpoepzakhouder verschilt van de andere kleuren hondenpoepzakhouders door de afwezigheid van een handvat met kliksysteem aan de bovenzijde van de houder, die is vervangen door de aanwezigheid van een ring met kliksysteem aan de zijkant. Een dergelijke ring met kliksysteem ontbreekt in het ingeschreven model. Voor het overige bestaan dezelfde opvallende verschillen, onder meer wat de vorm van het zakje en de vorm en proportie van de flap betreft. Daarenboven verschilt de oranje hondenpoepzakhouder, net als de rode,

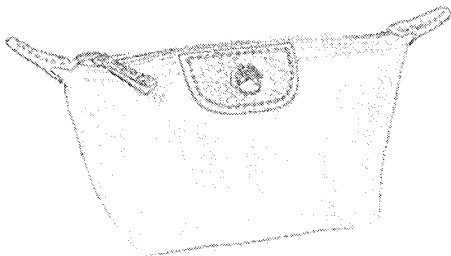
bruine en marineblauwe versie, door het kleurgebruik van het model als ingeschreven, dat lichtblauw is van kleur. Deze opvallende verschillen volstaan om het model en de hondenpoepzakhouder een onderscheiden algemene indruk te verlenen die niet zal ontsnappen aan de aandacht van de geïnformeerde gebruiker.

Cassegrain haalt aan dat één enkele afnemer van Vadigran in zijn reclame verwees naar de 'Longchamp-look' van de hondenpoepzakhouder. De vraag of er sprake is van inbreuk moet echter worden beoordeeld vanuit het standpunt van de geïnformeerde gebruiker, die een fictief persoon is, en de verklaringen van één enkel individu doen geen afbreuk aan hetgeen hierboven wordt overwogen.

De eerste rechter besloot terecht tot de afwezigheid van inbreuk, zij het op deels andere motieven.

B.3. Auteursrecht

28. Cassegrain verwijt Vadigran een inbreuk op haar auteursrechten op het hierna afgebeelde model, dat hoofdzakelijk bestaat uit de hierna afgebeelde *contouren* van de portemonnee:

Zij voert aan dat dit model oorspronkelijk is door de welbepaalde combinatie van lijnen in welbepaalde verhoudingen, meer bepaald:

- een vierhoekige basisstructuur, met dien verstande dat de bovenste hoeken puntig zijn, een kenmerk dat wordt versterkt door lipvormige uitsteeksels in het verlengde van de bovenste lijn;
- een lichtjes afgeronde flap, aangebracht net onder de ritssluiting;
- centraal op de flap een grote, contrasterende en dus opvallende ronde knop;
- parallel met de rand van de flap en de lipvormige uitsteeksels een contrasterend stiksel.

- **Ontvankelijkheid**

29. Vadigran betwist vooreerst dat Cassegrain over de vereiste hoedanigheid van auteursrechthebbende zou beschikken, en stelt dat de vordering van Cassegrain gesteund op het auteursrecht om die reden onontvankelijk is.

Cassegrain voert aan titularis te zijn van de auteursrechten op het model van portemonnee hierboven afgebeeld, en zij vordert onder meer vergoeding van de schade die zij stelt te hebben geleden door een inbreuk op deze auteursrechten waarvan zij aanvoert titularis te zijn.

De procespartij die aanvoert houder te zijn van een subjectief recht, heeft hoedanigheid en belang om de vordering in te stellen, ook al wordt dit recht betwist. Het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het subjectief recht dat wordt ingeroepen betreft niet de ontvankelijkheid maar de gegrondheid van de vordering (Cass. 31 maart 2022 C.21.0463.N; Cass. 29 oktober 2015, AR C.13.0374.N, AC 2015, nr. 632, met concl. van advocaat-generaal Ch. Vandewal; Cass. 23 februari 2012, AR C.11.0259.N, AC 2012, nr. 130, met concl. van advocaat-generaal Ch. Vandewal; Cass. 4 februari 2011, AR C.09.0420.N, AC 2011, nr. 103; Cass. 16 november 2007, AR C.06.0144.F, AC 2007, nr. 558; Cass. 28 september 2007, AR C.06.0180.F, AC 2007, nr. 441; Cass. 26 februari 2004, AR C.01.0402.N, AC 2004, nr. 106).

De vordering van Cassegrain gesteund op aangevoerde auteursrechten is ontvankelijk.

- **Titulariteit**

30. Vadigran betwist ten gronde dat Cassegrain titularis is van de auteursrechten op het hierboven afgebeelde model.

Zij voert vooreerst aan dat Cassegrain zich niet kan beroepen op het vermoeden van titulariteit, minstens stelt zij dat dit vermoeden wordt weerlegd door de Wikipedia pagina gewijd aan Longchamp, waarin wordt gesteld dat de heer Philippe Cassegrain, CEO van Cassegrain, persoonlijk het model '*Le Pliage*' heeft ontworpen, en geen enkel stuk wordt voorgelegd door Cassegrain waaruit de geldige overdracht van auteursrechten van Philippe Cassegrain aan de vennootschap blijkt.

31. Cassegrain beroept zich (enkel) op het wettelijk vermoeden van artikel XI.170, lid 2 WER, dat luidt als volgt:

“Tenzij het tegendeel is bewezen, wordt een ieder als auteur aangemerkt wiens naam of letterwoord waarmee hij te identificeren is alsdusdanig op het werk, op een reproductie van het werk, of bij een mededeling aan het publiek ervan wordt vermeld.”

Artikel XI.170, lid 2 WER voorziet in een vermoeden van titulariteit, dat betrekking heeft ofwel op de oorspronkelijke auteur van het werk ofwel op de cessionaris van het werk, die een rechtspersoon kan zijn (Cass. 12 juni 1998, *Ing.-Cons.* 1999, 100).

De handelsnaam ‘*Longchamp*’, die overeenstemt met het merk van Cassegrain, is aangebracht op alle portemonnees waarin het ingeroepen ontwerp waarop auteursrechten worden ingeroepen is gereproduceerd. De vermelding ‘*Longchamp*’ op de knop en de ritsluiting van de portemonnee stemt overeen met de gebruikelijke wijze van vermelding van de titularis van auteursrechten in de sector van accessoires, meer bepaald tassen en beurzen. Cassegrain kan zich beroepen op het vermoeden van titulariteit.

Partijen voeren een betwisting over de vraag of het vermoeden al dan niet kan worden weerlegd door derden, andere dan de auteur. Deze betwisting doet echter niet ter zake in deze, aangezien het hof in ieder geval aanneemt dat het vermoeden van titulariteit niet wordt weerlegd door Vadigran.

Op basis van de geciteerde Wikipedia pagina’s (de stukken 11 en 12 van Vadigran) kan enkel worden vermoed dat de heer Philippe Cassegrain de oorspronkelijke auteur is van de ‘*Le Pliage*’ tas uit 1993, gekenmerkt door onder meer het opvouwbaar karakter van de tas en een flap over de rits.

Het volstaat echter niet om de naam van de (beweerde) auteur bekend te maken, om het vermoeden dat Cassegrain titularis is van de auteursrechten te weerleggen (zie in die zin eveneens F. DE VISSCHER en B. MICHAUX, *Précis du droit d’auteur et des droits voisins*, Bruylant, Brussel, 2000, 50 en F. PETILLON, “Rechter schuift uit over gewaxte stof”, *IRDI* 2023/3, 256). Er is geen reden om aan te nemen dat de heer Cassegrain eventuele vermogensrechtelijke auteursrechten op het model ‘*Le Pliage*’ niet zou hebben overgedragen aan de vennootschap waarvan hij aandeelhouder en CEO was. In door Cassegrain voorgelegde rechtspraak (onder meer arrest hof van beroep Brussel (9de kamer) 20 april 2012, *Hexagona t. Jean Cassegrain e.a.*, AR 2012/AR/84) wordt integendeel uitdrukkelijk vastgesteld dat de heer Philippe Cassegrain bevestigde zijn vermogensrechten op de ‘*Le Pliage*’-tas te hebben overgedragen aan Cassegrain.

Daarenboven verschilt de ‘*Le Pliage*’ tas uit 1993 van het thans ingeroepen model uit 2003, en wordt geen enkel stuk bijgebracht dat toelaat het vermoeden van titulariteit van Cassegrain op dit laatste model te weerleggen.

Het wettelijk vermoeden dat Cassegrain titularis is van de beweerde auteursrechten op het thans door haar ingeroepen model is niet weerlegd.

- ***Auteursrechtelijke bescherming***

32. Artikel 2, onder a, van richtlijn 2001/29 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (hierna: richtlijn 2001/29) bepaalt dat de lidstaten ten behoeve van de auteurs, met betrekking tot hun werken, voorzien in het uitsluitende recht, de directe of indirecte, tijdelijke of duurzame, volledige of gedeeltelijke reproductie van dit materiaal, met welke middelen ook en in welke vorm ook toe te staan of te verbieden.

Artikel XI.165, § 1 WER bepaalt dat alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht heeft om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

Het begrip ‘*werk*’, als bedoeld onder meer in artikel 2 onder a van de richtlijn 2001/29 is een autonoom begrip van het recht van de Unie, dat op uniforme wijze moet worden uitgelegd en toegepast en de combinatie van twee cumulatieve elementen veronderstelt.

Ten eerste impliceert dit begrip dat het betrokken voorwerp oorspronkelijk is, in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. Uit vaste rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat het om een voorwerp als oorspronkelijk te kunnen beschouwen, zowel noodzakelijk als voldoende is dat dit voorwerp een intellectuele schepping van de auteur is die de persoonlijkheid van deze laatste weerspiegelt en tot uiting komt door de vrije creatieve keuzen van die auteur bij de totstandkoming ervan (zie onder meer in die zin arresten van het HvJ 1 december 2011, C-145/10, Painer, punten 88, 89 en 94, en HvJ 7 augustus 2018, C-161/17, Renckhoff, punt 14 en bevestigd in HvJ 4 december 2025, ‘Mio’, www.curia.eu). Wanneer daarentegen voor de vervaardiging van een voorwerp technische overwegingen, regels of andere beperkingen gelden die geen ruimte laten voor creatieve vrijheid, kan dat voorwerp niet worden geacht de oorspronkelijkheid te hebben die vereist is om een werk te kunnen vormen (zie in die zin HvJ 1 maart 2012, Football Dataco e.a.,

C-604/10, punt 39 en aldaar aangehaalde rechtspraak; bevestigd in HvJ 4 december 2025, C-580/23 en C-795/23, 'Mio', www.curia.eu).

Ten tweede kunnen alleen de bestanddelen die de uitdrukking van een dergelijke intellectuele schepping zijn, als een '*werk*' worden aangemerkt (zie in die zin HvJ 16 juli 2009, C-5/08, Infopaq International, punten 37 en 39, HvJ 13 november 2018, Levola Hengelo, C-310/17, punten 33 en 35-37 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ 12 september 2019, C-683/17, Cofemel, punt 29; nogmaals bevestigd in HvJ 4 december 2025, C-580/23 en C-795/23, 'Mio'). Het begrip '*werk*' impliceert volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie noodzakelijkerwijs een uitdrukkingvorm van het voorwerp van de auteursrechtelijke bescherming waardoor dit voorwerp voldoende nauwkeurig en objectief kan worden geïdentificeerd (HvJ 13 november 2018, C-310/17, Levola Hengelo, punten 40 en 41 en HvJ 12 september 2019, C-683/17, Cofemel, punten 31 en 32).

Modelrechtelijke bescherming en auteursrechtelijke bescherming kunnen worden gecumuleerd, maar een dergelijke cumulatie kan slechts in bepaalde situaties worden overwogen (HvJ 12 september 2019, C-683/17, Cofemel, punt 43 en 52).

Dezelfde vereisten gelden voor de beoordeling van de oorspronkelijkheid van een model, als voor elk andere voorwerp. Een model kan worden aangemerkt als een '*werk*' als het voldoet aan de twee voormelde vereisten.

33. Het voorwerp van de door Cassegrain ingeroepen auteursrechtelijke bescherming kan voldoende nauwkeurig en objectief worden geïdentificeerd, zodat aan de hierboven vermelde tweede voorwaarde is voldaan. Cassegrain beeldt het model waarvoor zij auteursrechtelijke bescherming inroept duidelijk af in haar conclusies, hierboven overgenomen onder randnummer 28.

Zij licht verder toe dat zij auteursrechtelijke bescherming inroept voor de contouren, en dus de vorm van dit model, bestaande uit een welbepaalde combinatie van lijnen en vormen, door haar verder toegelicht. Het model waarvoor zij auteursrechtelijke bescherming claimt is concreet en welbepaald.

34. Cassegrain voert aan titularis te zijn van auteursrechten op de *contouren* van het model van tas, zoals afgebeeld in haar conclusies en hier hernomen onder randnummer 28.

Zij maakt aldus abstractie van het kleur- en materiaalgebruik, de onderzijde en achterzijde van het model.

Cassegrain erkent dat de door haar aangehaalde elementen afzonderlijk beschouwd banaal zijn, maar voert aan dat het hierboven afgebeelde model oorspronkelijk is door de combinatie van deze elementen die uitdrukking is van vrije en creatieve keuzes.

Een voorwerp kan een oorspronkelijk werk zijn wanneer de auteur zijn creatieve keuzes tot uiting brengt door de schikking van reeds bestaande elementen.

Vadigran voert aan dat het model niet origineel is nu het een uitsluitende weergave zou zijn van verschillende technische en banale stijlelementen, die niet origineel zijn, en op tal van andere tassen en beurzen voorkomen. Zij brengt vier foto's voor van tassen, op de markt gebracht door derden, waarin de door Cassegrain ingeroepen combinatie van kenmerken zou voorkomen. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie moet de rechter, om te beoordelen of een voorwerp een oorspronkelijke schepping is en dus door het auteursrecht wordt beschermd, rekening houden met alle relevante elementen van de zaak, zoals deze bestonden op het tijdstip waarop dit voorwerp werd ontworpen, ongeacht de factoren die na de creatie van het voorwerp en los daarvan zijn ontstaan (zie onder meer HvJ 11 juni 2020, C-833/18, Brompton Bicycle, punt 37). Het hof kan geen rekening houden met de door Vadigran in haar randnummer 76 weergegeven tassen, waarvan niet wordt aangetoond dat zij de creatie van het model waarvoor Cassegrain auteursrechtelijke bescherming inroept voorafgaan. Er is geen ruimte voor 'verwatering' in het auteursrecht. De originaliteit van een voorwerp moet worden beoordeeld op het ogenblik van de creatie ervan, in casu in 2003.

Vadigran verwijst verder naar het bestaan van een 'Britse hockeystijl', zonder de elementen die deze stijl zouden kenmerken toe te lichten of te bewijzen.

Vadigran betwist tevens dat er sprake zou zijn van een oorspronkelijk werk, aangezien het merendeel van de elementen technisch en functioneel zouden zijn, zoals de rits, de verstevigingen aan de uiteinden en de plooibare vorm. Een voorwerp dat aan de voorwaarde van oorspronkelijkheid voldoet kan voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komen, ook al wordt de verwezenlijking ervan deels door technische overwegingen bepaald, op voorwaarde dat een dergelijke bepaling de auteur niet heeft belet om zijn persoonlijkheid in dat voorwerp te weerspiegelen door vrije en creatieve keuzes tot uiting te brengen (zie in die zin HvJ 11 juni 2020, C-833/18, Brompton Bicycle, punt 26.). Noch de rits, noch de plooibaarheid van de tas worden door Cassegrain ingeroepen als element waaruit de originaliteit van haar model zou blijken. De contouren van het model waarop Cassegrain

auteursrechtelijke beperking claimt vormen geen enkele indicatie dat het om een plooibaar model zou gaan; ook de fysieke exemplaren die worden neergelegd, en waarin dit model wordt gereproduceerd zijn niet plooibaar.

Het hof oordeelt dat het model van Cassegrain, bestaande uit een welbepaalde combinatie van lijnen in een welbepaalde verhouding als hierboven afgebeeld onder randnummer 28, oorspronkelijk is door de combinatie van een vierhoekige basisstructuur met puntige bovenste hoeken (waardoor een trapeziumvorm ontstaat, waarbij de onderste zijde smaller is dan de bovenste), een kenmerk dat wordt versterkt door lipvormige uitsteeksels in het verlengde van de bovenste lijn, een afgeronde (half ellipsvormige) flap aangebracht net onder de ritssluiting, met centraal op de flap een grote contrasterende ronde knop, parallel met de rand van de flap en de lipvormige uitsteeksels een contrasterend stiksel, waarbij de lijnen van dit model in welbepaalde verhoudingen staan tot elkaar, waarbij deze keuzen een uniek aspect geven aan dit model.

Het hof stelt vast dat geen van deze elementen uitsluitend door hun technische functie wordt bepaald.

Het hof besluit dat dit model auteursrechtelijk beschermd is.

- ***Inbreuk***

35. Er is slechts sprake van een inbreuk op het auteursrecht indien datgene wat in het aangevochten model wordt overgenomen als dusdanig oorspronkelijk is. Er is sprake van een reproductie indien het aangevochten voorwerp een bestanddeel van het werk omvat dat als dusdanig uitdrukking geeft aan de intellectuele schepping van de auteur (HvJ 16 juli 2009, C-5/08, 'Infopaq', punt 48).

Er kan van een auteursrechtelijk verboden overneming sprake zijn in geval van overnemingen met wijzigingen van minder ingrijpende aard en dus ook wanneer de overneming niet geheel of grotendeels letterlijk is, en zij weglatingen of toevoegingen bevat. Een zelfs gedeeltelijke reproductie kan volstaan voor het vaststellen van een inbreuk, indien de overgenomen elementen origineel zijn.

De stelling van Cassegrain dat alle door haar vernoemde elementen die de originaliteit van haar model uitmaken werden overgenomen kan echter in casu niet worden bijgetreden. Er is evenmin sprake van een gedeeltelijk reproductie.

De hondenpoepzakhouder gecommmercialiseerd door Vadigran is rechthoekig en de opvallende trapeziumvorm met puntige bovenste hoeken, die verder wordt versterkt door (smalle) lipvormige uitsteeksels uit het auteursrechtelijk beschermd model, kan niet worden teruggevonden in de beweerd inbreukmakende hondenpoepzakhouders.

Ook de lijnen en proporties verschillen: daar waar het model van Cassegrain aan de bovenzijde ongeveer dubbel zo breed als hoog is, is de hondenpoepzakhouder van Vadigran bijna vierkant (verhouding 9/7).

Daar waar de flap aan de voorzijde van het model van Cassegrain eerder een halve ellips vormt, is de flap aan de voorzijde van de tas van Vadigran een rechthoek met onderaan licht afgeronde hoeken.

Ook de lijnen en proporties van de flap en van de lipvormige uitsteeksels verschillen: daar waar deze in het model van Cassegrain smal en in verhouding tot de flap aan de voorzijde klein zijn, waarbij zij het effect van de puntige bovenhoeken versterken, heeft de hondenpoepzakhouder van Vadigran brede, half ellipsvormige uitsteeksels, waarvan de grootte deze van de flap aan de voorzijde, die eveneens proportioneel groter is, benadert.

De beperkte elementen van overeenstemming, met name de flap met centrale bol onder de rits aan de voorzijde, de aanwezigheid van uitsteeksels aan weerszijden van de rits en het gebruik van contrasterend stiksel op zich zijn banale elementen, zoals wordt erkend door Cassegrain.

De concrete vormgeving van zowel de flap als de uitsteeksels, de lijnen en verhoudingen verschillen bovendien van deze van het model van Cassegrain, en zij maken deel uit van de tas waarvan de contouren en proporties opvallend verschillen van het model waarvoor auteursrechtelijke bescherming wordt ingeroepen.

Verder dient abstractie te worden gemaakt van de gelijkenissen inzake kleur- en materiaalgebruik tussen de tassen als gecommmercialiseerd door Cassegrain en de hondenpoepzakhouder gecommmercialiseerd door Vadigran, daar waar hiervoor nadrukkelijk geen auteursrechtelijke bescherming wordt ingeroepen. Cassegrain stelt integendeel dat auteursrechtelijke bescherming wordt ingeroepen voor de *contouren* van haar model, die moeten worden vergeleken met de *contouren* van de aangevochten voortbrengsels, en zij stelt uitdrukkelijk dat het niet opgaat ter appreciatie van de verweten inbreuk elementen in te roepen die vreemd zijn aan deze contouren, zoals het materiaal of de kleur van de voortbrengselen.

Het hof besluit dat de hondenpoepzakhouders van Vadigran noch geheel noch gedeeltelijk een overname vormt van wat origineel is aan het werk waarvan auteursrechtelijke bescherming wordt ingeroepen.

Er bestaat onvoldoende overeenstemming tussen de originele elementen van het beschermde werk en het aangevochten werk om te oordelen dat er, zelfs gedeeltelijke reproductie is. De elementen die uitdrukking geven aan de keuzen die de persoonlijkheid van de auteur van het model van Cassegrain weerspiegelen werden niet op herkenbare wijze overgenomen in de beweerdelijk inbreukmakende hondenpoepzakhouder.

Het enkele feit dat één enkele afnemer van Vadigran in zijn reclame verwees naar de beweerde 'Longchamp'-look van de hondenpoepzakhouder doet hieraan geen afbreuk.

Het hof besluit tot de afwezigheid van inbreuk op de auteursrechten van Cassegrain.

B.4. Maatregelen

36. De vordering van Cassegrain tot staking, schadevergoeding, vernietiging van de stock en publicatie van het vonnis zijn ongegrond, bij gebreke aan bewezen inbreuk op haar model- of auteursrechten.

B.5. Tegenvordering tot schadevergoeding

37. Vadigran vordert vooreerst een passende schadeloosstelling voor alle schade die zij stelt te hebben geleden door de voorlopige maatregelen, bij toepassing van artikel 1369bis/3 Gerechtelijk Wetboek. Zij stelt dat, in geval van inbreuk, vaststaat dat Cassegrain haar vrijheid van handel ten onrechte heeft beperkt.

De eerste rechter kende een schadeloosstelling toe op grond van artikel 1369bis/3 Gerechtelijk Wetboek, zonder enige fout vast te stellen.

Artikel 1369bis/3 Gerechtelijk Wetboek dient te worden gelezen in het licht van artikel 9, lid 7 van de Handhavingsrichtlijn waarvan het de omzetting in Belgisch recht vormt, rekening houdend met de rechtspraak van het Hof van Justitie. Het Hof van Justitie overwoog onder meer dat het begrip "passende schadeloosstelling" een autonoom Unierechtelijk begrip vormt, dat op het grondgebied van de Unie een uniforme uitlegging moet krijgen (HvJ 12

september 2019, C-688/17, 'Bayer', punt 49). Het Hof van Justitie overwoog dat het aan de nationale rechterlijke instanties toekomt om, in de uitoefening van de aldus afgebakende bevoegdheid waarover zij beschikken, de bijzondere omstandigheden te beoordelen van de aan hun oordeel overgelegde zaak om te beslissen of de eiser moet worden veroordeeld tot betaling aan de verweerder van een schadeloosstelling, die "*passend*" moet zijn, dat wil zeggen gerechtvaardigd in het licht van die omstandigheden. Hoewel de uitoefening van hun bevoegdheid om een dergelijke schadeloosstelling toe te kennen strikt is gebonden aan de voorwaarde dat de voorlopige maatregelen zijn ingetrokken of vervallen wegens enig handelen of nalaten van de eiser, dan wel later wordt vastgesteld dat er geen inbreuk of dreiging van inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht is, impliceert het feit dat aan die voorwaarde is voldaan in een bepaalde zaak met name niet dat de bevoegde nationale rechters automatisch en hoe dan ook verplicht zijn om de eiser te veroordelen tot vergoeding van de schade die de verweerder vanwege die maatregelen heeft geleden (HvJ 12 september 2019, C-688/17, 'Bayer', punten 51 en 52).

Artikel 9, lid 7 van richtlijn 2004/48 moet aldus worden uitgelegd dat het voorziet in een minimumnorm voor de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, waarbij de lidstaten in beginsel speelruimte wordt gelaten om in voorkomend geval te kiezen voor een regeling van risicoaansprakelijkheid of een regeling van schuldaansprakelijkheid (HvJ 11 januari 2024, C-473/22, Mylan, 36).

Het beslag inzake namaak vond plaats in uitvoering van een arrest van dit hof van 19 april 2016 waartegen geen derdenverzet werd aangetekend en dat in kracht van gewijsde is getreden.

Het enkele feit dat ten gronde geen inbreuk wordt vastgesteld leidt niet automatisch tot de aansprakelijkheid van Cassegrain voor de maatregelen van beschrijving en beslag (zie ook in die zin Cass. 11 maart 2005, *IRDI* 2005, 238).

Artikel 1382 oud Burgerlijk Wetboek laat het hof toe om rekening te houden met de objectieve omstandigheden van de zaak, en biedt een voldoende waarborg en tegengewicht tegen misbruik van voorlopige maatregelen, zonder dat deze waarborg of dit tegengewicht de titularis van het intellectueel eigendomsrecht al te zeer zou ontraden om op deze procedure een beroep te doen.

Vadigran dient bijgevolg aan te tonen dat Cassegrain onzorgvuldig handelde in de zin van artikel 1382 oud Burgerlijk Wetboek. Een dergelijk bewijs wordt echter niet geleverd.

Het beslag inzake namaak werd enkel gesteund op het ingeschreven Gemeenschapsmodel, waarvan de geldigheid thans ten gronde wordt bevestigd.

Vadigran voert aan dat zij de commercialisatie van de betrokken hondenpoepzakhouders echter reeds had gestaakt op 13 mei 2016 en zij Cassegrain op 2 juni 2016 officieel heeft verzocht om geen verdere kosten te maken. Zij stelt dat Cassegrain bovendien na de ontvangst van de brief van 28 juni 2016 over alle nodige informatie over de omvang van de beweerde inbreuk beschikte en het opmaken van een (verslag van) beschrijvend beslag bijgevolg niet meer nodig was. Zij stelt bovendien dat de kosten van het beslag inzake namaak buitensporig waren, gelet op de beperkte marge die door Vadigran werd gegenereerd en gezien het feit dat Cassegrain reeds voor de uitvoering van het beslag over alle nodige informatie zou hebben beschikt.

De verrichtingen van beslag inzake namaak vonden volgens het verslag van de deskundige plaats op 31 mei 2016 en 2 juni 2016, en bijgevolg voorafgaand aan de ontvangst van de brieven van 2 juni en 28 juni 2016, zodat Cassegrain niet kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met de inhoud van deze brieven bij de betekening en uitvoering van het arrest van 19 april 2016.

Cassegrain handelde evenmin onzorgvuldig, noch maakte zij zich schuldig aan rechtsmisbruik, door vervolgens niet tot schorsing of intrekking van de maatregelen van beschrijving en beslag over te gaan, ondanks de eenzijdige verklaring van Vadigran dat zij slechts een beperkte omzet had gerealiseerd, zij de verder commercialisatie van de hondenpoepzakhouders zou stopzetten en zij bereid was Cassegrain of de aangestelde deskundige inzage te geven in haar boekhouding. Cassegrain handelde niet onrechtmatig door toe te laten dat de deskundige overging tot nazicht van de boekhouding en tot het opstellen van een verslag in uitvoering van het arrest van 19 april 2016. Er was bovendien geen sprake van enige objectieve afwezigheid van herhalingsgevaar, maar enkel van een eigen verklaring van Vadigran in briefwisseling, nadat reeds beslag was gelegd, waarin zij echter zowel de geldigheid van het ingeschreven model als de inbreuk betwistte. Het enkele feit dat ten gronde niet tot enige inbreuk wordt besloten, maakt het beslag inzake namaak, niet onrechtmatig. Er bestond nog steeds gevaar in hoofde van de houder van een intellectueel eigendomsrecht van onherstelbare schade in geval van uitstel bij de vaststelling van de door hem gevraagde maatregelen.

Vadigran levert bovendien geen bewijs van de schade die zij stelt te hebben geleden. Zij toont onder meer niet aan dat zij schade zou hebben geleden door de opname van beweerdelijk vertrouwelijke informatie – die niet nader wordt geïdentificeerd – in het verslag van de deskundige, noch toont zij aan dat Cassegrain op dit punt enige fout kan worden verweten.

Evenmin brengt Vadigran enig bewijs bij van morele schade wegens aantasting van haar reputatie en commercieel imago ten gevolge van het beslag inzake namaak. Zij toont niet aan dat er enige ruchtbaarheid werd gegeven aan het beslag.

Vadigran bewijst niet dat de wijze waarop Cassegrain haar rechten als houder van een (betwist) modelrecht uitoefende de grenzen te buiten ging van een normale uitoefening door een voorzichtig en vooruitziend persoon, noch dat zij handelde te kwader trouw of met het oogmerk om te schaden.

De tegenvordering van Vadigran tot schadevergoeding wordt afgewezen als ongegrond.

Het eerste vonnis wordt op dit punt hervormd.

C. Kosten van het geding

38. Daar waar ten gronde geen inbreuk wordt vastgesteld op de model- en auteursrechten van Cassegrain, blijven de kosten van het beslag inzake namaak ten hare laste. Het eerste vonnis wordt op dit punt bevestigd.

Aangezien beide partijen op onderscheiden geschilpunten in het ongelijk worden gesteld worden de kosten van het hoger beroep omgeslagen, waarbij zij elk hun eigen kosten dragen, en zij elkaar wederzijds geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd zijn.

De kosten van dagvaarding en de rolrechten in eerste aanleg en in hoger beroep blijven integraal ten laste van Cassegrain, gelet op de afwezigheid van enige bewezen inbreuk.

De borgsom werd reeds vrijgegeven bij vonnis van de eerste rechter.

OM DEZE REDENEN

HET HOF, recht doende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk.

Verklaart het principaal beroep gedeeltelijk gegrond als hierna bepaald.

Verklaart het incidenteel beroep ongegrond.

Bevestigt het eerste vonnis voor zover de hoofdvordering gesteund op de Gemeenschapsmodelrechten van de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard, de kosten van het beslag inzake namaak en de rolrechten en dagvaardingskosten in eerste aanleg te haren laste werden gelegd en de vrijgave van de geconsigneerde gelden werd bevolen,

Doet het bestreden vonnis voor het overige teniet.

Opnieuw rechtdoend,

Verklaart de hoofdvordering voor zover gesteund op de auteursrechten van de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas ontvankelijk maar ongegrond.

Verklaart de tegenvorderingen van de NV Vadigran ontvankelijk maar ongegrond.

Slaat de kosten van het geding in beide aanleggen om, zodat partijen elkaar wederzijds geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd zijn.

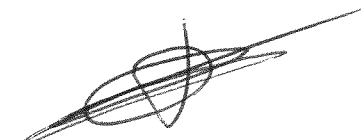
Laat de rolrechten en dagvaardingskosten in hoger beroep ten laste van de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain sas.

Dit arrest werd gewezen en ondertekend door de achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit:

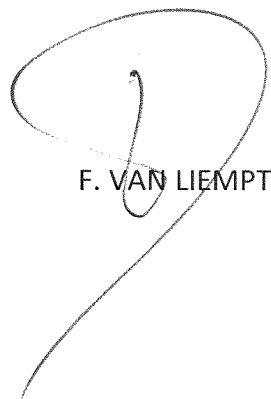
H. VANPARYS,
F. VAN LIEMPT,
A. VERSCHAEVE

Raadsheer,
Raadsheer,
Raadsheer,

die de pleitzittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd.

A. VERSCHAEVE

F. VAN LIEMPT

H. VANPARYS

Dit arrest werd uitgesproken op de openbare terechtzitting van **13 januari 2026** door:

H. VANPARYS
L. HEBBELIJNCK

Raadsheer
Griffier

L. HEBBELIJNCK

H. VANPARYS